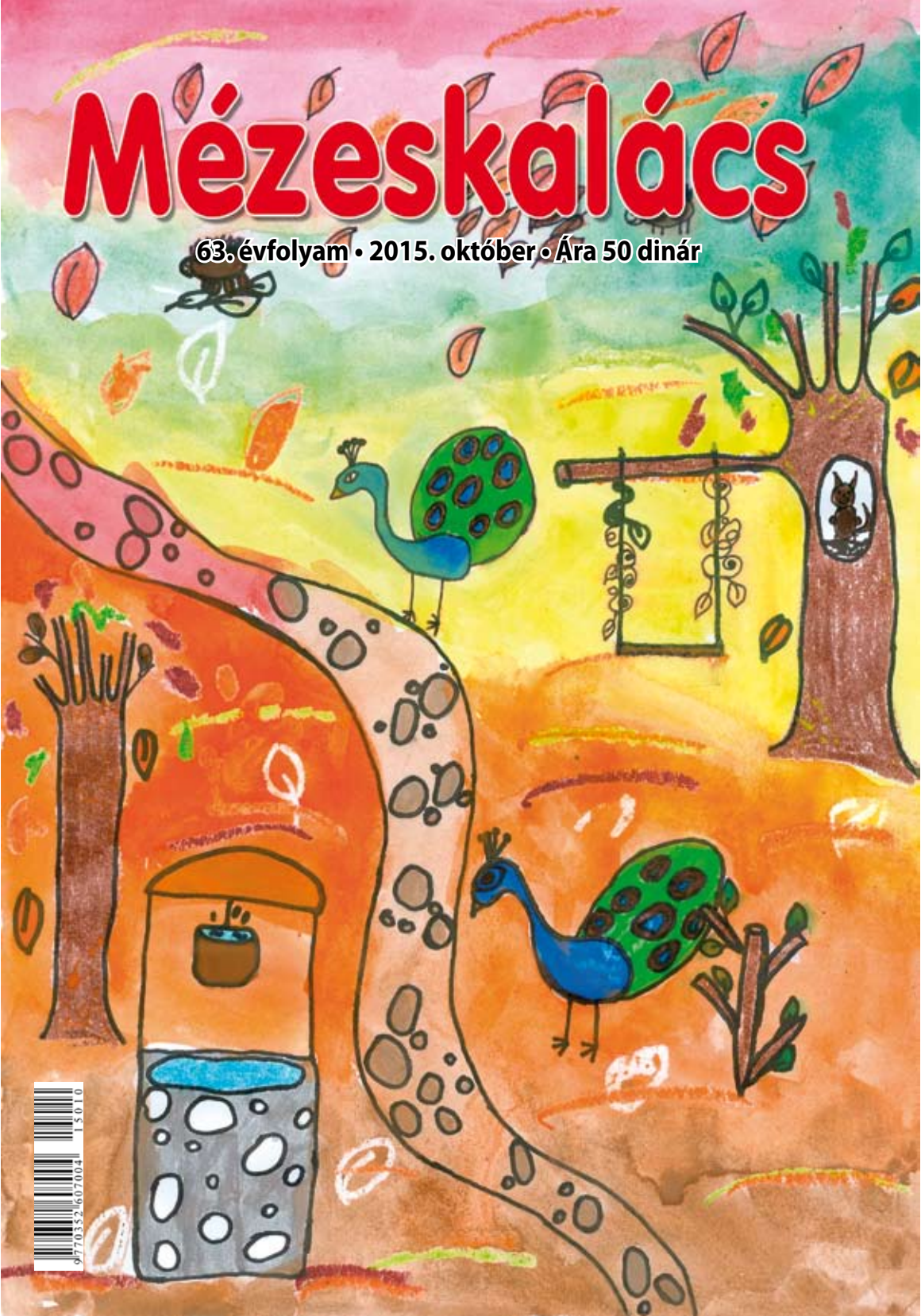

Mézeskalács

63. évfolyam • 2015. október • Ára 50 dinár

97703524607004 15010

Köszöntő

„Az ősz egy második tavasz, amikor minden levél virággá változik” – mondta egy híres író, és milyen igaz van! Csak szét kell nézni a parkban, és meglátod, mennyi csodálatos szín vesz körül. Irány a színpompás természet! Itt az alkalom kincseket gyűjteni a szabadban.

Ezúttal a sokak számára kellemetlen orvosi látogatással foglalkozunk. Remélem, mondani sem kell, hogy felesleges félni a védőoltástól, a fogorvostól, és főleg a doktor bácsitól, hiszen ő azért van, hogy segítsen rajtunk.

És hogy miről lesz szó a következő Mézesben? Megtudod, ha megfejted a következő találos kérdést:

Szárnya van, de nem madár,
Felhők között messze száll,
Csíkot húz a levegőben,
Aszfalt sávon száll a földre.

Ha kitaláltad, mi a megfejtés, rajzold le, és küldd el nekünk a rajzpályázatra!

Jó munkát és szép őszi napokat kívánok!

Kriszti

Rajzpályázat

Novemberre:

– Csodálatos repülők

Decemberre:

– Karácsonyvárás

– Mi van a Mikulás puttyonyában?

Szárnybontogató

– Mesék, versek

Fedőlap:

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormánya

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

Poljaković Denisz, 4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Őszi színek

Ősz apóka előveszi
festővásznát, ecsetét,
színesíti a lombokat,
ebben leli a kedvét.

Minden zöld volt még a nyáron,
most tobzódik ezer szín,
sárga, narancs, barna, bordó,
bíborvörös, élénk pír.

Arany a dió levele,
halványsárga a kőris,
izzik már a galagonya,
lángol a vadszőlő is.

Ősz apóka elégedett,
elkészült a színes kép,
így pompázik, míg szél úrfi,
mindent szépen le nem tép.

Orgoványi Anikó

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■
■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja:
a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■
■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője:
Nagy Magdolna ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Botza Gyarmati Krisztina** ■ Lektor: **Viktor Rajnai Anita** ■
Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/475-400-8 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad,**
Vojvode Mišića 1. ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza
■ www.jopajtas.com, e-mail: jopajtas.szerk@magyarszo.com ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya.
Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasmam@magyarszo.com
■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■
■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Játék a természetben

Kincskereső kirándulás

Kirándulni, erdőt-mezőt járni önmagában is jó kikapcsolódás, ezenkívül sok tapasztalatot is szerezhetnek. Ajánlatos olyan helyszínt választani, ahol sokféle mozgásformát kipróbálhattok: dombra fölfelé kaptatás, lejtőn lefelé gurulás, patak átugrása, kidőlt fatörzsön egyensúlyozás – mindez nagyszerűen fejleszti a gyerekek egyensúlyérzékét. Ha a túrát még egy kis játékkal is megfűszerezitek, biztosan maradandó élmény lesz.

A játék nagyon egyszerű: a kirándulás során előre meghatározott növényeket, állatokat stb. kell megkeresni és:

- lefotózni, vagy
- a magatokkal vitt lapon a képét kipingálni, vagy kiszínezni.

Mire jó ez?

– Játék közben tudatosan irányíthatjuk a gyerekek figyelmét a természet

<p>Keress fenyőtobozt!</p> 	<p>Találj egy különleges követ!</p> 	<p>Keress 4 különféle levelet!</p>
<p>Keress két különböző virágot!</p> 	<p>Keress Y alakú faágat!</p> 	<p>Találj valami pirosat, sárgát, zöldet!</p>
<p>Találj valami kör, háromszög és négyzet alakú dolgot!</p> 	<p>Keress valami kincset!</p> 	<p>Keress valami könnyűt!</p>

szépségeire, a körülöttünk élő állatokra, növényekre.

– Kisebb versengés is kialakulhat közöttük, ami motiválhatja őket a felsorolt élőlények felkutatásában. Itt a különböző életkorú gyerekek is nagyjából egyforma eséllyel indulnak, hiszen csak keresgélni kell – a szemükkel.

– A megfigyelőképesség, a megadott dolgok kiválasztása a szemünkkel a háttérből – mind-mind fejlesztendő képességek. Persze így, játék közben ez egyáltalán nem megerőltető, sőt érdekes, izgalmas.

– A talált dolgok lefényképezése természetesen plusz izgalmat visz a dologba, és így utólag is feleleveníthetőek az élmények, ismeretek.

Mi mindent lehet keresgélni a szabadban?

– madárfészket, madártollat, madarakat, vagy ha már ismertek pár madárfajtat, akkor pontosan meghatározhatjátok, hogy cinegét, gólyát, galambot, verebet stb.;

– békát, gilisztát, bogarakat, hangyát;

– nyomokat, amelyeket állatok hagytak: vakondtúrást, csiganyomot, vagy lyukakat a földben, fa törzsén;

– lombhullató és örökzöld fát, bokrot, lágyszárú és fás szárú növényt, mohát, gombát, vagy különböző színű leveleket;

– valamilyen termést (gesztenyét, makkot, bogyókat...);

– egyéb földön heverő kincseket: köveket (kicsit

és nagyot), botokat (rövidet és hosszút), csigaházat, ha pedig már a betűket is ismeritek: bármilyen betűre emlékeztető alakzatot.

Még indulás előtt döntsetek el, hogy mit fogtok keresgélni, aztán ezeket írjátok is fel, vagy rajzoljátok le! Ha megtaláltátok az adott tárgyat, állatot, kipingálhatjátok a rajzat. Erre a célra az itt látható ábrát is felhasználhatjátok.

Jó szórakozást!

Szél Jankó hazatér

Nem is olyan régen történt, hogy Zsüni egész délután kétségbeesetten kereste Szél Jankót, mert a nagy világutazónak egyszerűen nyoma veszett.

– Anya, anya, nem láttad Szél Jankót? – kérdezte Zsüni pityeregve.

– Reggel még ott üldögélt az ablakban... Biztosan elment sétálni. Unatkozott... Te oviban voltál, Bócsi meg elment apával csavarogni. Tudod, hogy Szél Jankó meg Bébibaba nem jönnek ki a legjobban, így hát nem csoda, hogy lelécelt a kis pimasz – mondta mosolyogva anya, miközben a ruhákat hajtogatta.

– Igen, igen, de nem szokott ilyen sokáig elmaradni – Zsüni kétségbeesése nem csillapodott.

Ha még emlékeztek, hogyan került Szél Jankó a kiscsaládkhoz, akkor tudjátok, hogy a nagy világutazót minden bizonynyal a szél hozta, hiszen senki sem tudja pontosan, honnan jött. Ezt még Zsüninek sem sikerült megfejtene, pedig ő elég bizalmas viszonyban van Szél Jankóval. Nem véletlen tehát, hogy most ennyire aggódik kisbarátjáért.

– Lehet, hogy örökre elment. Megint nagy világutazó lett, és soha többé nem jön vissza – sírdogált Zsüni.

– Á, nem hiszem... Ahhoz túl jól ment sora itt nálunk – mondta anya, aki gyakran dorgálta Jankót szeleburdisága miatt.

– De lehet, hogy talált egy jobb családot, egy izgalmasabb helyet, vagy valami... – szipogott Zsüni.

– Ne félj, Zsünikém, fogadok, hogy hamarosan hazajön! – vigasztalta anya a kislányt.

Mielőtt folytatnám a történetet, amelyben kiderül, visszatér-e Szél Jankó a kiscsaládkhoz, elmesélem, hogyan találkoztak Zsüniék először a nagy világutazóval, hiszen lehet, hogy nem is emlékeztek már.

Szél Jankó egy napfényes tavaszi délelőttön találkozott először a kiscsaláddal. Senki sem tudja pontosan, honnan került elő. Ezt még Zsüninek sem sikerült megfejtene, pedig ő elég bizalmas viszonyban van Szél Jankóval. Annyi biztos, hogy az-

nap nagyon fúj a szél. Mondogatja is tata elég gyakran, hogy Jankót bizony a szél hozta – tudniillik az ő garázsában bukkant fel először.

A tata igazi ezermester, mindent meg tud javítani. Mindig rettentő elégedett, amikor sikerül valamit megreparálnia. Van egy hatalmas, zöld színű gépe. Olyan kormányok vannak rajta, mint az autókban. Az a neve, hogy esztergapad. Amikor Szél Jankó feltűnt a garázsban, tata akkor is épp ezen a gépen dolgozott. Zsüni is ott tipegett körülötte, figyelemmel követve minden mozdulatát. Egyszer csak tata megszólalt: idenézz, mit találtam! Szél Jankó bizony elég megtépzottan került a kiscsaládkhoz. Mint utóbb kiderült, Szél Jankó addig igazi világutazó volt. Amióta pedig megtelepedett a kiscsaládknál, söprűvel sem lehetne elkergetni. Persze, nem is tenne senki ilyet. Igaz, hogy nagy kópé, eléggé szeleburdi, és rengeteget mesél számlálhatatlan kalandjáról a nagyvilágban, de a kiscsalád elfogadta őt olyannak, amilyen.

Szél Jankó nagyon jól érzi magát náluk. Legjobban a délutáni sziesztaét élvezi, amikor a ház csendes, és kedvére elmélkedhet a nappali ablakában. A párkányon üldögél, és a járókeleket figyeli. Közben pedig visszaemlékezik azokra az időkre, amikor még nagy világutazó volt, és számlálhatatlan izgalmas kalandban volt része.

Mit gondoltok? Vajon Szél Jankó visszatér kalandor életéhez, és se szó, se beszéd, elhagyja a kiscsaládot? Nos, elárulhatom, hogy a nagy világutazó ezúttal mégis hazatért. Igaz, már vacsoraidő volt... Zsüni

szegény olyan kétségbeesetten kereste egész délután...

– Szél Jankó, te meg hol csavarogtál? Halálra aggódtam magam miattad! – rohant kisbarátja elé Zsüni.

– Aggódtál? Miattam?! Ugyan mi baja eshet egy ilyen nagy világutazónak? – kérdezte fölényeskedve Szél Jankó, azzal a kerítésről beugrott az udvarba.

– Hát, nem tudom... Bármi megtörténhet... – Zsüni kissé elbizonytalanodott.

– Bármi, bármi... Mégis, mi? – kérdezte türelmetlenül Szél Jankó, mert azért most már szeretett volna kicsit lepihenni az ablakpárkányon.

– Hát, hogy mondjuk elmész, és nem jössz vissza, mert találsz egy másik családot, vagy valami ilyesmi... – mondta szégyenlősen Zsüni.

– Szóval attól félsz, hogy elmegyek? A világ minden kincséért sem hagynám el a kiscsaládot! Hiszen tudod, hogy megmondtam: söprűvel sem tudnátok elkergetni – mondta Szél Jankó, majd hozzátette: – A nagyvárosban voltam pizzázni egy étteremben a manó cimboráimmal. Olyan jól elbeszélgettünk, megittam néhány pohár szederszörpöt... De majd a többit elmesélem holnap, most nagyon fáradt vagyok – azzal indult is a párkányra. Kihagyta a délutáni sziesztaét, úgyhogy most már ideje lesz egy kicsit lepihenni.

Mondanom sem kell, hogy Zsüni megnyugodott, Szél Jankó és a kiscsalád kalandjai pedig folytatódnak. Ezekről a kalandokról tudhattok meg többet, ha továbblapozátok a könyvet.

Toma Viktória:

**Szél Jankó és a kiscsalád újabb kalandjai
Illusztrálta: Bicskei Anikó**

Hervad már a lombnak

mi Járdányi Pál - Szőnyi Zoltán

Her-vad már a lomb - nak, Eny-het a - dó ár - nya,
Ked-ves ga - lam - bom - nak, El - tö - rött a szár - nya.

Hervad már a lombnak enyhet adó árnya,
Kedves galambomnak eltörött a szárnya.

Ne félj, te kis árva, a karomba veszek,
Tiszta, szép párnára, selyem ágyba teszek.

Szegény kis madárkám szívét dalba önti,
Itt maradt ő árván, elröpült a többi.

S majd, ha kint a dombon, tavaszi szél lebben,
Újra szállsz, galambom, fent a fellegekben.

Mondókák

Elmúlt a nyár, itt az ősz,
Szőlőt őriz már a csősz.
Kipattant a búza szeme,
vajon a babám szeret-e?
Ha nem szeret, megbánja,
leszek a más babája.

Október-ber-ber-ber,
fázik benne az ember.
Szőlőt csipked a dere,
édes legyen szüretre.

Kemény dió, mogyoró,
kis mókusnak ez való.
Odújába elrakja,
Télen elropogtatja.

Sötétben is fúj a szél,
hosszú lába földig ér.
Eresz alatt kopogtat,
ne hajolj ki, megfoghat!

Esik eső, csepereg,
sárga levél lepereg.
Feri, Teri felszedi,
kosárába begyűjti.

Piros alma, de kerek,
kóstoljuk meg, gyerekek!
Ugye édes, ugye jó?
Nekünk hozta Ősz anyó.

A fák doktora

Egy szépen ápolat, gyönyörű gyümölcsös kertben élt és mindig vidáman dalolt a feketerigó. Korán reggel víg nótával köszöntötte a kert tulajdonosait és késő este csendes dallal kísérte álomba őket. A fák zöld lombjai között a rigó búvóhelyet talált magának a rekkendő hőség elől.

– Szép az élet! – énekelte a rigó.

Egyszer azonban a vén diófa két ágán a levelek sárgulni, majd hullani kezdtek. Szomorúan lógatta ágait a fa.

– Mi történt veled? – kérdezte tőle az énekes madár. – Beteg vagy?

– Igen, igen – bólogatott fájdalmasan a fa. – Úgy érzem, féreg rágja a rostjaimat.

Alig telt el egy pár nap, másik két fa is megbetegedett. Csüggedten tárta szét szárnyait a rigó.

– Nagy baj van a kertben! – állapította meg. – Szólnom kell a gazdának. Ha ez így megy tovább, minden fa beteg lesz. Lehullanak a leveleik és nem lesz nekem, ami árnyékot és hajlékot adjon.

Oda is szállt a ház ablakába, és így szólt bánatosan:

– Gazduram! A kert fái szenvednek! Azt hiszem, orvost kellene hívni, aki megvizsgálná és meggyógyítaná őket.

Kiment a gazda a kertbe és látta, hogy valóban sárgulnak a fák levelei.

– Ide bizony orvos kell – állapította meg, miután átnézte az ágakat. – Hiába permeteznék, a baj belül van.

Meghallotta a beszélgetést a vadgalamb, amint ott ült az egyik fa tetején.

– Tudok én egy jó orvost, kimondottan a fák doktora. Ha akarjátok, elhívom – bűgta készségesen.

– Siess, kérlek, repülj gyorsan! – kérte a madarat az ember.

Sebes szárnycsapásokkal szállt a vadgalamb egyenesen a sűrű erdő közepébe. Már messziről lehetett hallani, amint kopogtatja a fák törzsét a fakopács, mert ő volt a doktor.

– Sürgős ügyben kereslek – szólította meg a galamb. – Nagy beteghez hívlak, tőled várnak gyógyulást – s elmondta kérését.

– Gyerünk – mondta a harkály, s szélesbesen szelte a levegőt. A vadgalamb alig tudta követni.

– Hol vannak a betegek? Ahá, hát ők azok?! – látta meg a fakopács a sárga levelű fákat.

Azonnal munkához látott. Gondosan kopogtatta végig a fa fájdalmas részeit.

– Kip-kop, kip-kop – azután hallgatott. – Itt a baj! – rikkantotta el magát. – Ne búsulj – mondta a fának –, megtaláltam a betegséged okát.

Azzal kop-kop ütögette erős csőrével a fa ágát, s kihúzott belőle egy jókora hernyót.

– Itt a bestia! – mutatta meg a gazdának, s hopp már le is nyelte.

Egymás után gyógyította meg a fákat. Azok, szegények, megkönnyebbülve sóhajtottak fel:

– Köszönjük, hogy megmentetted az életünket – mondták hálásan a harkálynak.

– Nagyon szívesen, csak szóljatok máskor is, ha szükség lesz rám, jövök – mondta, majd elrepült vissza az erdőbe, és fáradhatatlanul gyógyította a fákat.

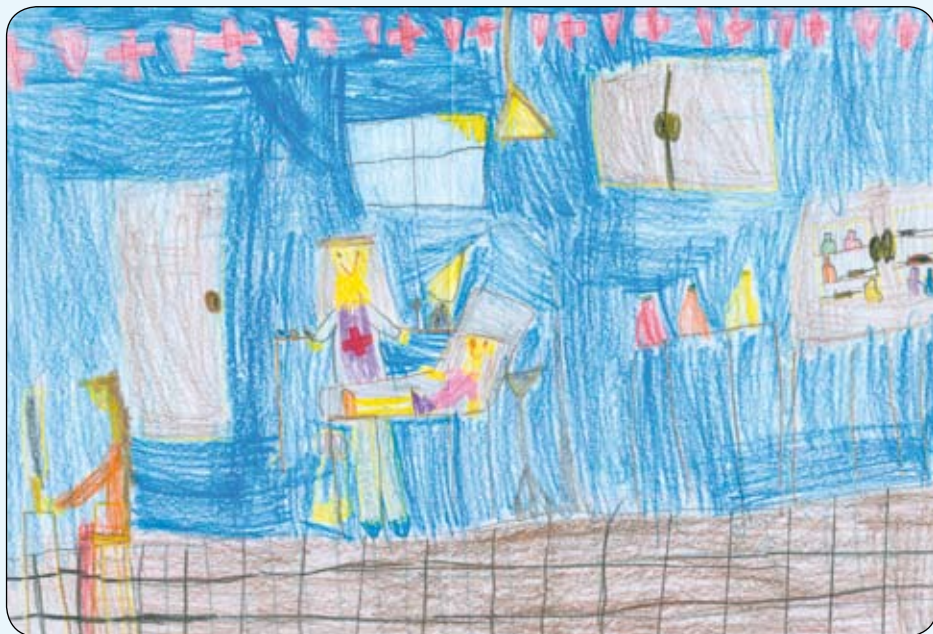
Orsovai Mária

Boribon beteg

– Jó reggelt, Boribon! Kirándulni megyünk. Ugorj ki hamar az ágyból!
– Nem ugrom! – morgott Boribon.
– Siess, mosakodj meg! – kérte Annipanni.
– Nem akarok mosakodni.
– Miért nem?
– Hapci! – tüszentett Boribon.
– Gyorsan reggelizz meg!
– Nem akarok reggelizni!
– Mondd, mi történt veled?
– Hapci, hapci! – tüszögött Boribon.
– Bújj ide hozzám, mondd el, mi a baj! Annipanni megijedt.
– Milyen forró a homlokod! Hívom a doktor bácsit!

– Hapci, hapci, hapci! – prűszkölt Boribon.
– Megvizsgálak, kicsi mackó. A torokba is benézek. Bizony, ágyban a helyed. Felírok néhány orvosságot. Kapsz lázcsillapítót is.
Annipanni futott a gyógyszerétárba, hozta az orvosságokat.
– Ha szépen beveszi Boribon reggel, délben, este, hamar meggyógyul. Mindig így szokott lenni.
De jaj, másnapra újra felszökött Boribon láza! Magasabbra, mint tegnap! Nem használt a lázcsillapító sem.
– Doktor bácsi, mit csináljak? – kérdezte telefonon Annipanni.

Cseh Noémi, 2. osztály, Bácsföldvár

– Készíts neki hűtőfürdőt!
– Jó ez a fürdő... – suttogta Boribon.
– De miért eresztesz bele hideget?
– Lassan lehűtöm a vizet, és így lassan lehűlsz te is. Csökken a lázad.
Annipanni jól megtörölgette, aztán lefektette Boribont.
– Jobban érzed magad?
– Igen – mormolta Boribon, és mély álomba merült.
Másnap jókedvűen ébredt.
– Kiránduljunk, Annipanni!
– Nem szabad, Boribon. Szeded az orvosságot, és fekszel szépen, nyugodtan.
– Nem akarok feküdni! És utálok az orvosságot!
Annipanni odaült Boribon mellé. Mesélt neki, játszottak, báboztak, hajtogattak.
Boribon sokat rajzolt, színezett, és nagyokat aludt.
Gyorsan teltek a napok, gyorsan fogyott az orvosság.

Annipanni egyszer csak nagy kiabálást hallott. Boribon kiabált.
– A Párnakirály éhes! Ebédet kér! Annipanni nevetett.
– Lehet, hogy meggyógyultál?
– Hová megyünk, Annipanni?
– A doktor bácsihoz.
– Dehát már nem vagyok beteg!
– Majd ő megmondja, hogy meggyógyultál-e.
– Mutasd a torkodat, kismackó!
– Ááá – nyitotta nagyra a száját Boribon.
– Ügyes vagy! Most alaposan megvizsgálak. Annipanni, ne aggódj! Boribon újra egészséges.
– Ez az utolsó szem orvosság. Kapd be hamar!
– Hamm! És akkor most már kirándulhatunk?
– Igen. Alszunk egy nagyot, és holnap reggel indulunk.
– Jaj, de jó! – tapsolt Boribon. – Ígérem, nem lesz több hapci.

Marék Veronika

Kujundzsity Tifani, 2. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Édes ősz

Édes ősz jött,
Hull a körte,
hamvas szilva
hull a földre.

Itt az alma,
Kasba rakd.
Ott a szőlő,
Hamm, bekapd!
Bokor alatt dió búvik
– Ott ne hagyd!

Sarkadi Sándor

Huzsvár Dávid, 3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Színezd ki!

Ha fölnyitom az ernyőm,
mintha csigaházam volna,
mintha gomba bandukolna,
vagy ejtőernyős, ki földre huppant,
vagy bohóc, ki ponyva mögül
épp a mezőkre kukkant...

Nem is!

Ha fölnyitom az ernyőm,
kezemben kis körhinta forog,
fütyörészek, egy szép
keringőbe fogok
és forgok,
pergek,
lejtek
biz én
az esőcseppek
ringlispilén.

Esernyő

Dragan Lukić
Ford.: Fehér Ferenc

Kasziba Dominik, 3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Doktor bácsi

Adjon egy kanalat
Mondja szépen – á
A hőmérőt bedugjuk
A hóna alá!
Maga kérem nagy beteg!
Biztos megint beevett!
Öblögessen, borogasson,
Bújjon a dunyhába!
Ha reggelig nem köhög,
Mehet óvodába!

Démény Ottó

Peho Nikoletta, 3. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Fogászat az őserdőben

Ágikát, a szomszédom kislányát kézen fogta az édesanyja, és elindult vele a fogorvoshoz. Ágika nem nagy örömmel ment. Eszti ke, a kispajtása, aki mellettem ült a kertipadon, hirtelen ezt kérdezte tőlem:

– Lajos bácsi, az állatoknak is szokott a foguk fájni? – És olyan kíváncsian várta a választ, hogy mindjárt láttam, nemcsak az ismereteit akarja kiegészíteni, hanem mesét szeretne hallani az állatokról.

Már el is kezdtem a mesélést:

Egyszer az őserdőben szuvasodni kezdett az állatok foga. Először a nyúlé, azután a farkasé. Nemsokára az őzé. De még az oroszláné is. Mikor meghallotta a szomorú hírt az elefántmama, egy kicsit megijedt, és így trombitált férjének, az elefántpapának a fülébe:

– Jaj, picikém – mondanom sem kell, hogy elefántpapa mindennek volt becézhető, csak éppen picikémnek nem, lévén ökelme jól megtermett elefánt, legalább negyven mázsa –, mi lesz velünk, ha a mi agyarunk is szuvasodni kezd? Akkor mi nemcsak nyöszörögni fogunk a fájdalomtól, mint a farkas, a nyúl és az őz, hanem valósággal ordítunk. Egyszerű számtan ez, a mi fájdalmunk ezerszerese lesz még az oroszlánénak is. Mert ezerszer nagyobb a mi agyarunk, mint az oroszlán csip-csup fogai, melyeket pápaszem nélkül meg sem látok.

– Csak nem kell megijedni! – csitította párját az elefántpapa. – A bátorság fél egészség. Hanem, remek ötletem támadt.

Budai Áron, Ady Endre iskola, Torda

Én már holnap felcsapok fogorvosnak. Az ormányom végén levő kis kampóval úgy kirántom a fájós fogát bármelyik állatnak, hogy azt sem mondja: bikkmag.

Elefántpapa ezután összetrombitálta az őserdő vadjait, és kihirdette, hogy fogászatot nyitott: aki állatnak a foga fáj, és ki akarja húzatni, annak kihúzza ingyen és bérmentve. Az elefánt, amint már tanultátok, növényevő állat, így hát jámbor és szelíd, senkinek a húsára nem vásik a foga, akarom mondani az agyara, talán ezért legelsőnek a gyáva nyúl jelentkezett a fogát kihúzatni. És milyen hős volt! Fájdalomcsillapítót sem kért:

– Ki vele! – kiáltotta bátran. Mármint hogy a rossz foggal.

Nem kellett biztatnia, elefántpapa egy pillanat alatt kirántotta a nyulacska szuvas fogát.

– Húzzak ki még néhányat? – kérdezte tréfásan a nyulacska újtonsült fogász. De feleletet nem kapott, mert a nyulacska visszanyerte gyávaságát, s úgy eltűnt, mint-ha a föld nyelte volna el.

– Kérem a következő beteget! – trombitálta az őserdő állatfogorvosa.

Jött a szarvas, az őz, a farkas, a róka egymás után. Még medve koma is előcamogott, mellső lábával egy nagy lapulevelet szorított, az ábrázatára, mint az emberek szokták arcukra szorítani a zsebkendőjüket, amikor fáj a foguk.

Az elefánt rendre kihúzta valamennyinek a fogát. Azután szétnézett, és már éppen be akarta fejezni fogorvosi ténykedését, amikor mély hangú nyöszörgés-hörgés ütötte meg nem éppen kis fülét. A hang irányába nézett, és azt kérdezte:

– Ott meg ki nyöszörög?

Nem felelt senki. A nyöszörgés jajgatásá fokozódott.

– Ki fia-barma bög ott? – kérdezte még egyszer az elefánt.

– Az oroszlán jajgat – bűgta a vadgálamb.

– A szemfoga fáj, de nem meri kihúzatni.

– Az állatok királya, a rettenthetetlen oroszlán fél egy csip-csup foghúzástól? – álmétkodott az elefánt.

– Jaj! – siránkozott az oroszlán.

Az őz és a nyúl bátorították az oroszlánt.

– Ne féljen, nagyuraságod! Gyerekjáték az egész! – így a nyúl.

– Akkorka sincs a fájdalom – magyarázta az őz –, mintha a szúnyog megcsípné kegyelmességedet.

– Gyere ide szépen, csak meg akarom nézni a fogacskaidat, hozzá sem nyúlok az ormányommal – így biztatta a rémült oroszlánt az elefántpapa.

Az oroszlán végre is elősompolygott. Kitértette a száját, és zsupsz! – az elefánt már ki is rántotta rossz fogát.

Az oroszlán azt sem mondta, hogy köszönöm szépen, hanem rögtön bömbölni kezdett, hogy:

– Jaj, de éhes vagyok! Három napja egy falatot sem ettem, úgy fáj ez a gonosz fogam. Hol van az a suta őz és az a szemtelen nyúl, akik idekísértek? Mindjárt széttépem őket!

Ne féljete, gyerekek, az őz és a nyúl úgy elfutottak, hogy a gondolat sem érhette őket utol, mert ismerték oroszlán őfelségét, tudták róla, hogy hálátlan, és azt is felfalja, aki segít rajta. De most az egyszer megjárta őkirálysága, mert az elefántpapa mellső lábával olyat taszított rajta, hogy a tuskés vadrózsabokrok közé zuhant.

Nagy Lajos

Az orvosi rendelőben

Ubori Petra
2. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Szabadka

Mamuzsity Martin
3. osztály,
Széchenyi István
iskola, Szabadka

Szabó Nikolett
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Viola Renáta
3. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Toldi Konrád
2. osztály, Bácsföldvár

Szalai Máté
3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Az orvosi rendelőben

Ábrahám Krisztián
4. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Acsai Csenge
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Csepella Kiara
3. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Vaszi Edina
2. osztály, Bácsföldvár

Pajić Stella
3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Molnár Petra
3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Szárnybontogató

A legjobb barátom

A legjobb barátomat úgy hívják, hogy Bíró Fanni. Ő mindig megért, és én is megértem őt, főleg a rossz helyzetekben. Neki rövid, barna haja és barna szeme van. Mind a kettőn a lovak szerelmesei vagyunk. Horgoson él.

Davidov Flóra

4. osztály, Kárász Karolina iskola, Horgos

Beteg király

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, hol a kurta farkú malac túr, élt egy király a fiával. Egy nap az uralkodó nagyon megbetegedett, és csakis az aranyalma tudott rajta segíteni.

Ez a hír a boszorkányhoz is eljutott, és kiötlötte, hogy ha megmérgezi a királyt, akkor az ő ronda lányát elveszi a királyfi. Megcsinálta az étőt, és elmentek az üvegpalatába. Odaadta az úrnak az almát egy feltétellel, a lányát elveszi a királyfi. Meg is lett az esküvő, de az öreg király állapota csak rosszabb lett. Egy nap a királyfi kihallgatta, hogy mit beszél az anyja és a lánya, és kicsengett az a mondat: „Pár nap kérdése, hogy a fejedelem meghaljon”. A királyfi útnak indult az aranyalmáért. Két napba telt, hogy valaki tudott válaszolni a kérdésére. Egy anyóka mutatta meg az utat, és figyelmeztette a hétfejű sárkányra, hogy mind a hét fejét le kell vágni. Ha levágta, történni fog valami csoda, és meglesz az aranyalma is. Ment, mendegélt, amíg meg nem lelte a sárkány várát. Be is ment, de óvatosan, és csak egy rezzenés kellett, és a sárkány felébredt. Lett erre nagy csetepaté, láрма, de egy mozdulattal levágta a vadnak mind a hét fejét. Meg is lett az a nagy csoda, egy szép királykisasszony lépett elő, akit egy vén boszorka átkozott meg. A királyfi megszerezte az almát és a lány szívét. Mire hazaértek, a vén király már a halálán volt. A legény odaadta az apjának az almát, és ahogy beleharagott, egészséges lett, mint a makk.

20

A boszorkát és a lányát tömlöcbe vetették. A királyfi és a lány nagy lakodalmat csaptak, és boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Sütő Theodóra

4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

A zokni meséje

A fiókban egy esernyő volt, azon volt nagyon sok folt. Egy zokni a fiókba be nem fért, pedig csak egy kis helyet kért. „Engedj be, ha barát vagy, mert kint hideg van, minden majd’ megfagy!” Ha egy kis helyet kerítesz, egy barátot nem veszítesz.” Az esernyő mondja: „Fizess!” A zokni mondja: „Adok vizet!” Az esernyő megegyezett vele, A zokni adott vizet, felet.

Kopunovity Dániel

3. osztály, Csáki Lajos iskola, Topolya

Hajnalban

A ló szalad, gyorsan halad. Egy fiú a nyeregbe pattan, de ekkor valami kattan. Reggel van még, világos, de a ködtől homályos.

Zsáki Janka

2. osztály, Csáki Lajos iskola, Topolya

A macska és a kutya

A napvilág világos, az este pedig homályos. A macska gyorsan szalad, de a kutya elől nem halad. A kertkapu nyílik, kattan, és a macska villámgyorsan bepattan.

Kratok Bence

2. osztály, Csáki Lajos iskola, Topolya

Szárnybontogató

A ravasz róka

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, ahol a kurta farkú malac túr, volt egyszer egy vadász.

Ez a vadász elment az erdőbe vadászni, és talált egy rókát, amelynek eltört a lába. Le akarta löni, de a róka közbeszólt:

– Ne lőj le, ha nem lösz le, teljesítem mind a három kívánságodat!

– Na, jól van, nem lölek le – mondta a vadász.

– Mi az első kívánságod? – kérdezte a róka.

– Az, hogy legyen ötven kívánságom a három helyett!

Erre a róka elfutott, és azt mondta:

– Tudtam, hogy be fogsz dőlni a tréfámnak!

– De a lábad is törött volt, akkor hogy bírsz futni? – kíváncsiskodott a vadász.

– Azt is előre terveztem, és még azt is elhitetted! – nevetett jókat a róka.

Erre a vadász búsult, és hazament. Elmesélte a családjának, hogy mi történt, de hiába, az egész családja butának nézte, és mérges volt rá. Itt a vége, fuss el véle!

Mészáros Ernő

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Cirmos kalandja

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ház. Abban lakott egy macska, úgy hívták, Cirmos.

Egy nap Cirmos meglátott egy lepkét. Meg akarta fogni, ezért utána futott. Ment, mendegélt árkon-bokron keresztül, majd egy tóhoz ért. Ott egy fán volt egy varjú, azt kérdezte tőle:

– Hol vagytok? Hol van a házam?

– Kár, kár, a Balatonnál vagy, 1 kilométerre a házadtól! – folytatja. – Ha leveszel innen, megjutalmazlak három kívánsággal.

A macska felmászott a fára, és levette a varjút.

– Mit kívánsz? – kérdezte a varjú.

– Én csak azt, hogy vigyél haza – mondta a macska.

A varjú csak egyet károgott, máris Cirmos háza előtt voltak. Cirmos megköszönte, és az volt a második és a harmadik kívánsága, hogy boldogan és gazdagon éljen. A varjú kettőt károgott, és Cirmos kívánságai teljesültek.

Boldogan és gazdagon élt, míg meg nem halt.

Pauzart Éva

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Mondjam még?

– Volt egy villa meg egy kés!
Tovább is van, mondjam még?
– Mondjad!

– Volt egy szellem meg egy rém!
Tovább is van, mondjam még?
– Mondjad!

– Volt egy macska meg egy kép!
Tovább is van, mondjam még?
– Mondjad!

– Volt egy holló meg egy gém!
Tovább is van, mondjam még?
– Mondjad!

– Ha neked ez nem elég, öleld meg a kiskecskét!
Bumm!

Marijic Anthea

2. osztály, Dózsa György iskola, Gunaras

21

Az orvosnál

Orvoshoz menni senkinek sem kellemes élmény, de biztosan tudod, hogy félni sem kell tőle. Ha mégis tartasz egy picit a vizsgálattól, segíteni fog, ha többet megtudsz a gyógyászatról.

Mi a gyógyászat?

A gyógyászat az emberek gyógyítását és a betegségek megelőzését jelenti.

Miért betegszünk meg?

A legtöbb betegséget a testbe bejutó kórokozók idézik elő. Ezek olyan parányi élőlények, hogy nem is látod őket. A szervezetünk különféle jelzésekkel reagál a kórokozókra. Ezeket az orvosok tüneteknek hívják. A tünet egyik formája a kiütés vagy a láz.

Orvosi vizsgálat

Amikor beteg vagy, az orvos a tünetekből jön rá, hogy mi a bajod. Minden betegségnek jellegzetes tünetei vannak.

Az orvos mondhatja meg, hogy szükségünk van-e gyógyszerre. Több ezer fajta orvosság létezik, és az orvosnak kell a megfelelőt kiválasztania.

22

Orvosságok

Az antibiotikumok olyan gyógyszerek, amelyek megölik a vérben a kórokozókat. Az első antibiotikumot, a penicillint, 1928-ban fedezték fel.

A fájdalomcsillapítók csökkentik a fájdalmat, vagy elmulasztják a lázat, ezek azonban nem ölik meg a kórokozókat.

Vigyázat!

Minden orvosság lehet veszélyes. Soha ne játssz vele, és egyiket se vedd be felnőttek megkérdezése nélkül!

Más gyógymódok

A gyógyításnak léteznek más módjai is. Az akupunktúras kezelés abból áll, hogy a bőrbe vékony tűket szúrnak anélkül, hogy az fájdalmat okozna.

A természetes gyógymód, idegen néven a homeopátia lényege, hogy az orvosok növényekből és ásványokból nyert igen kis adag hatóanyaggal kezelik az egyes betegségeket.

Elsősegély

Ha valaki valamilyen balesetet szenved, akkor azt elsősegélyben kell részesíteni. Éle-

tet menthet, ha tudjuk, hogy ilyenkor mi a teendőnk.

A betegség megelőzése

A megelőzés éppolyan fontos, mint a betegségek gyógyítása. Ha úgy törődünk a szervezetünkkel, hogy egészséges ételeket eszünk és tornázunk, akkor egészségesebbek leszünk, és megelőzhetjük a betegségeket.

Kórházak

Az emberek azért járnak kórházba, hogy megvizsgáltassák vagy kezeltessék magukat.

Előfordul, hogy meg kell operálni őket. Speciálisan képzett orvosok a sebészek, akik a műtőben operálják meg a betegeket.

Miért kapunk injekciót?

Van gyógyszer, amit csak így lehet beadni. Sokan nagyon félnak az injekciótól vagy a vérvételtől, pedig olyan nagyon nem is fáj! A szúrás kicsit kellemetlen, mert át kell szúrni az érzékeny bőrt, és befecskendezni a gyógyszert. De a tű nagyon vékony, és az egész csak egy pillanatig tart. Sokkal jobban fáj, ha egy nagyot esel.

23

Ha felnövök

Azt hiszem, ha felnövök
Űrhajós leszek.
Odalentről integetnek
Majd az emberek.

Azt hiszem, ha felnövök
Orvos is leszek.
Rendelőmben meggyógyulnak
Majd az emberek.

Azt hiszem, ha felnövök
Nagy tudós leszek.
Tudásomért csodálhatnak
Majd az emberek.

Azt hiszem, hogy mindenképpen
Jó ember leszek,
Elérem, hogy szeressenek
Majd az emberek.

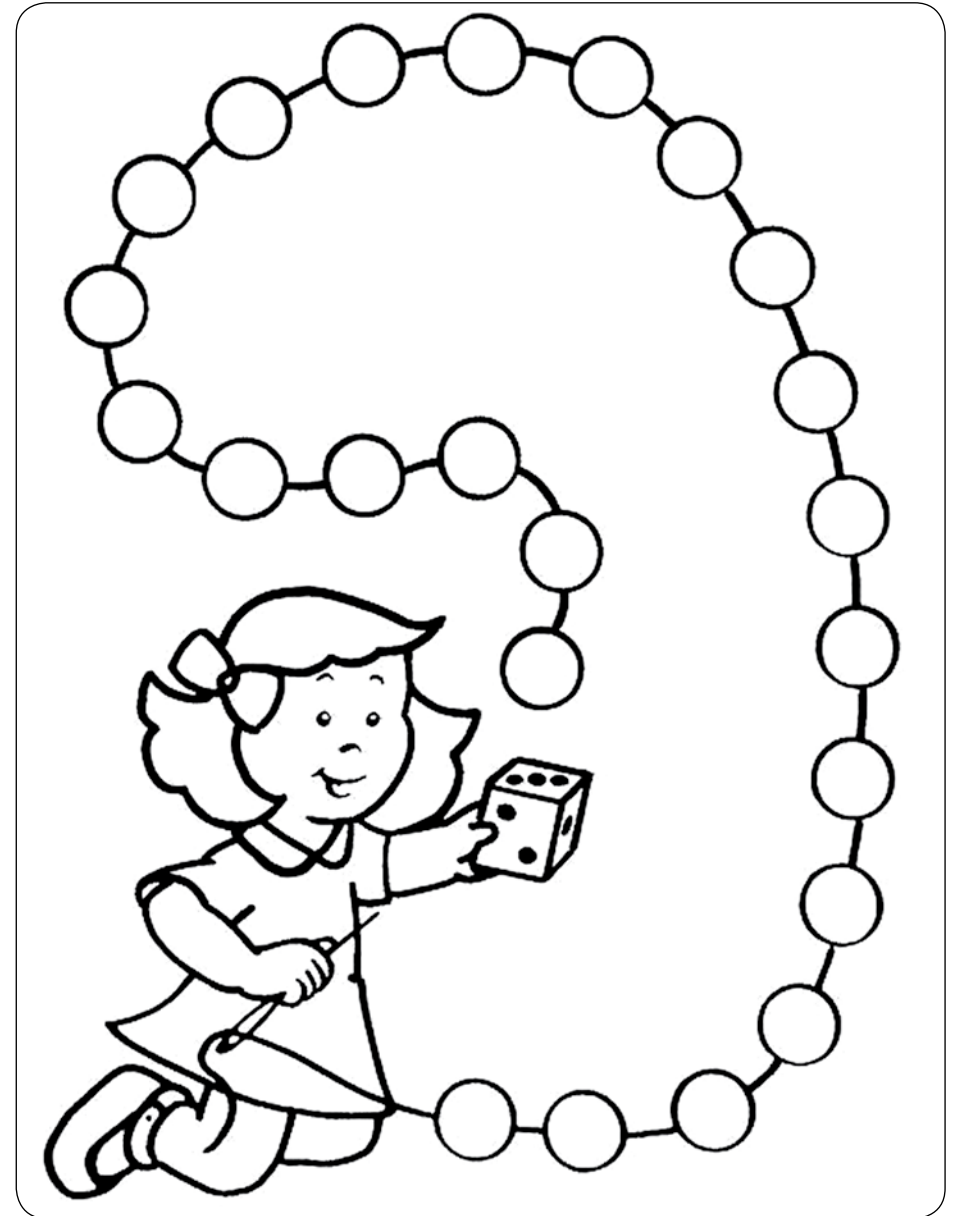
K. László Szilvia

Gulyás Patrik, 2. osztály, Péterréve

Dobókockás játék

Ehhez a játékhoz szükséged lesz egy dobókockára. Dobj a kockával! Minden dobás után számold meg, hány pontot dobtál! Ugyanannyi gyöngyöt színezz ki egyformára!

Nyomdázz szőlőt!

Szebbnél szebb szőlőfürtöket alkothattok nyomdázással. Első lépésként rajzoljátok meg a szőlő szárát, leveleit, esetleg a körvonalakat, majd ezután következnek a szőlőszemek, amelyeket többféle módon készíthettek. Íme néhány ötlet:

Szőlőszemek ujjenyomatból

Gyorsan, könnyen elkészíthető, mégis látványos alkotás ez a kis szőlőfürt. Keverj sűrűre zöld vagy kék temperafestéket egy

befőttesüveg tetejében, vagy más lapos edénykében! Egy szőlőfürtözhöz

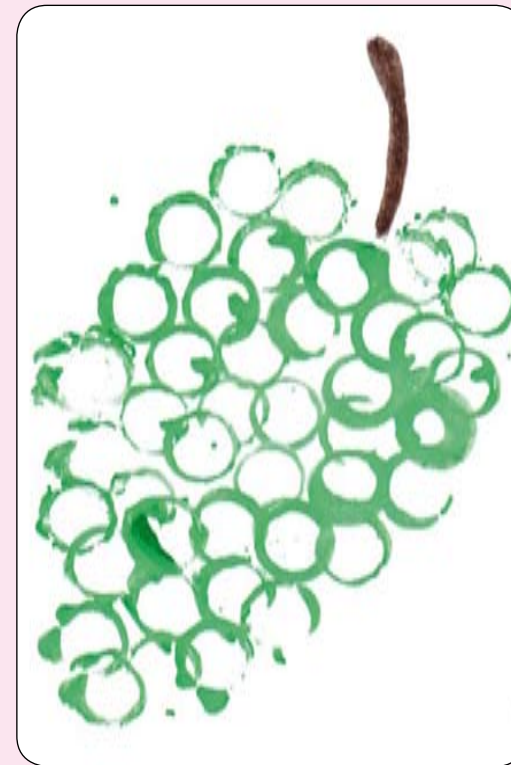
nem kell nagy mennyiség. Mártsd bele az ujjadat a festékbe, és nyomkodd a lapra! Több színt is használhatsz, ha tarka fürtöket szeretnél alkotni.

Dugónyomda

A parafadugót nagyon sok kreatív alkotásnál lehet használni. Az ujjaid helyett dugót is használhatsz a nyomdázáshoz. Csak arra kell ügyelni, hogy mindig legyen rajta elég festék.

Ceruzanyomat

Használhatsz egy vastagabb ceruzát, amelyek

az alját mártogathatod a festékbe. Ehhez a háromszögletű vastag ceruzák

nem olyan jók, inkább azt válaszd, amelynek kerek az alja!

Szőlő

Októberben szüretelünk, szőlőt szedünk, nem henyélünk. Egy-egy fürtön sok kis bogyó, finom, édes, a mustja is jó.

Mentovics Éva

Filctoll-nyomda

A filctollaknak általában kerek az aljuk, és középen lyukasak. Érdekes szőlőszemeket kaptok, ha ezt mártjátok a festékbe. Ez kicsit nehezebb, mert kevésbé támaszkodik meg a papíron, mint a dugó és a ceruza, így ezt akkor érdemes kipróbálni, ha az előzőek már könnyen mennek.

Mire jó ez?

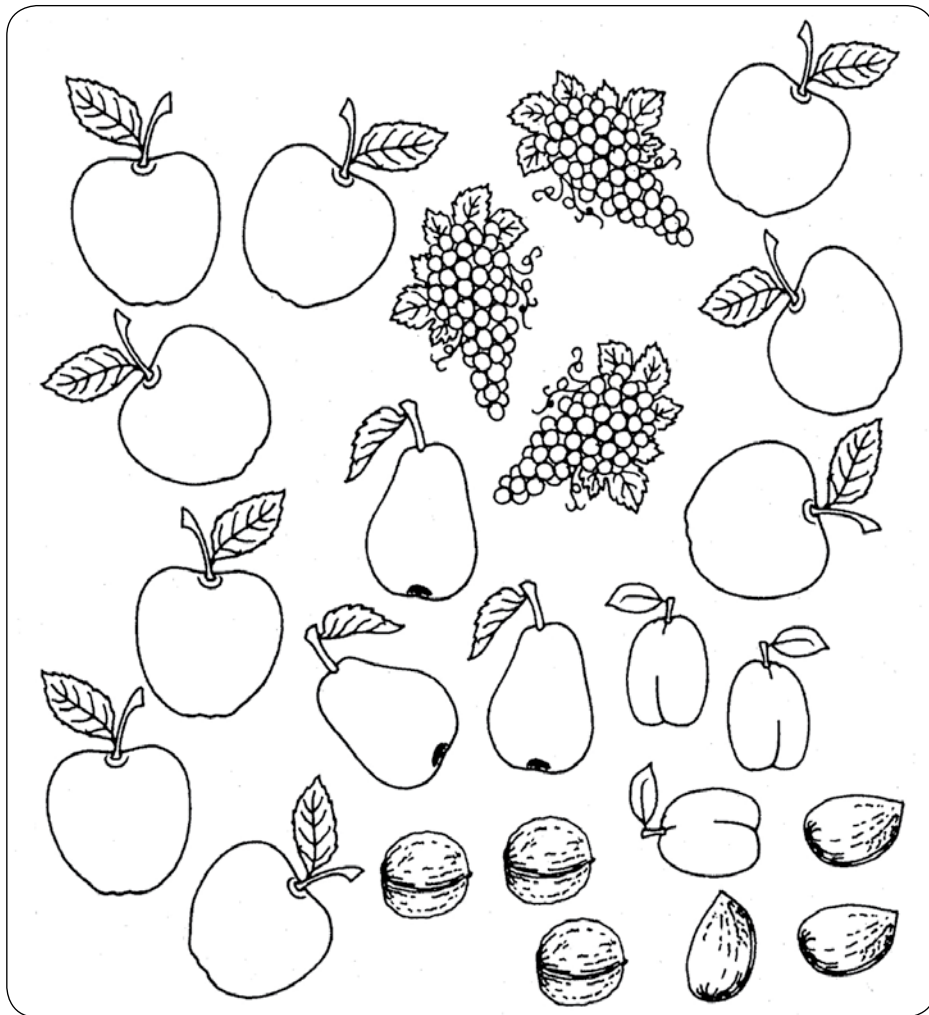
– Az ujjal festésnél ki lehet próbálni, melyik ujj milyen nyomot hagy a papíron.

– Kisebb gyerekeknél a színek megnevezése is legkönnyebben a festés, rajzolás során rögződik.

– Az alkotás során a képalakítás, a színek használata az esztétikai érzéket is fejleszti.

Őszi gyümölcssturm

Szereted a gyümölcsöt? Ezek itt ősszel érnek.

Fogyassz minden évszakban friss gyümölcsöt, mert sok vitamint tartalmaznak!

A szervezeted így ellenáll a betegségeknek.

Számold meg, melyik gyümölcsből van a legtöbb!

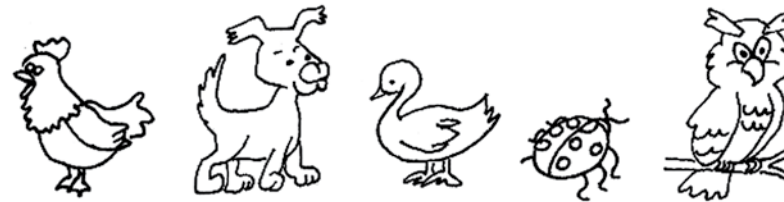
Ezután karikázd be hármával az ugyanolyanokat!

Ugye tudod a nevüket is?

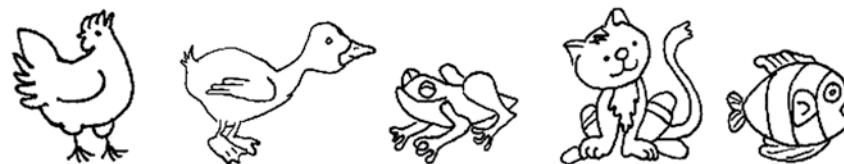
Végül színezd is ki őket!

Karikázd be, amelyeknek kettő lába van!

Húzd át, amelyik nem tud úszni!

Színezd ki a háziállatokat!

Melyik állatnak van a legtöbb lába? Melyiknek a legkevesebb?

Állatvilág

A harkály

a szülei. Leginkább a kövér lárvákat szeretik, amelyeket az öreg harkály éles csőrével a korhadt fatörzsekből kopácsol ki nekik. A harkály szigonyként veti rá éles, hátrafelé hajló horgokban végződő, rugalmas, ragadós nyelvét a zsákmányra, és húzza ki azt a rejtékhelyéről. Ráadásul a nyelve igen érzékeny, rendkívül fejlett a tapintása, így minden repedést és lyukat átvizsgálhat. A harkály kúszva és ugrálva mozog a fán. Miközben ügyesen felfelé kúszik, erős farkollaira támaszkodik. Ezért nem tud fejfelé táplálékot keresni magának.

Miért nem fájdul meg a harkályok feje a sok kopácsolástól?

A harkályok koponyacsontja kétszer olyan vastag, mint más madaraké. Agyuk az átlagosnál kétszer több folyadékban helyezkedik el, így a koponyájuk belső oldala védve van a kopácsoláskor fellépő erőhatásokkal szemben. Más madaraktól eltérően a csőrük nem a koponya közepén helyezkedik el, hanem lejjebb. Ennek köszönhetően a csőr ütéseinek ereje nem terjed át közvetlenül az agyra. Emelett a csőrük aljánál elhelyezkedő izom rugózása is tompítja az ütest.

Tudod-e?

– A legnagyobb európai harkályféle, a fekete harkály akkora, mint egy varjú, míg a legkisebb, a kis fakopáncs veréb méretű.

– A harkályfélék közül a zöld harkály a legkevésbé félnék madár. Télen még az etetőkhöz is odamerészkedik.

Lekóadt a lombja a vén gyertyánfának...
szólni kéne, szólni a fák orvosának.

Repül is a szarka, ahogy szárnya bírja, siet, hogy az orvost mihamarabb hívja.

Rátalál és mondja:
– Harkály doktor, kérem, beteg a vén gyertyán ott az erdőszélen.

Jöjjön velem gyorsan, nézze meg, mi bántja! Szegény beteg gyertyán igen-igen várja... –

Indul hát a harkály, elől száll a szarka:
– Erre, doktor, erre! – mondogatja, hajtja.

Elsuhannak fák közt, bokrok fölött szállnak... Egy-kettő, és lám, az erdőszélen járnak.

Itt az öreg gyertyán... Bágyadt minden ága, kis madárka fészket nem rejti a sátra...

Megszólal a harkály:
– Segíték én menten! Jó, hogy még időben hívtak ide engem... –

Harkály doktor

Hangosan kopácsol harkály doktor csőre... Mért beteg a gyertyán – sejti már előre.

Hiszen a fa törzsén felrepedt a kéreg! Az alatt lapul most a bajt hozó féreg!

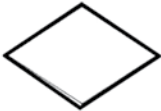

Harkály doktor tüstént ki is operálja... Az öreg fát többé egy féreg se bántja!...

Feléled a gyertyán, zöldül minden ága. Lombja között békén fészkel a madárka!...

Szalai Borbála

Mértani alakzatok

 —
 —
 —
 —

Hányféle mértani alakzatot látsz?
Számold meg mindegyiket, és az eredményt írd a keretbe!

Szókereső

ny	ú	l	r	h	e	s	s
t	ty	ty	r	ó	k	a	r
h	ú	f	l	d	a	s	m
ö	k	a	j	l	cs	f	e
r	i	r	e	ó	a	a	d
cs	i	k	ó	u	ö	ly	v
ö	ű	a	k	u	ty	a	e
g	ty	s	ty	e	g	é	r

Az alábbi hálózatban 13 állat neve van elrejtve. Keresd meg, és karikázd be őket!
A szavak betűi balról jobbra vagy fentről lefelé követik egymást.

Szüret

Kovács Bojan
2. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Szabadka

Kuti Lili
2. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Szabadka

Kovács Anita
3. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Tóth Bettina
2. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Szabó Adrianna
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Zadrepko Iliján
3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

SZERETEK ISKOLÁBA JÁRNI, MERT...

- ...szeretem a tanító néni, szeretek tanulni és házi feladatot készíteni. (Tímea)
- ...órák után mehetek napközibe. (Bojan)
- ...akkor, amikor a tanító néni megdicsér és ötöst kapok. (Péter)
- ...akkor, amikor megdicsér a tanító néni. (Petra)
- ...szeretem a tanító néni és az osztályt. (Emili)
- ...vicces a tanító néni, könnyű a tanulás és van tornaóra. (Lili)
- ...kedves a tanító néni, vicces az osztálytársam, Lili, és mert jókat nevetünk. (Renáta)
- ...kedves a tanító néni, érdekes a tanulás. (Alex)
- ...sok barátom van az óvodából, sokat rajzolunk, játszunk, és nagyon jó a tanító néni. (Lilla)
- ...van tornaóránk, sokat játszunk, és szépek a tantermek. (Valentina)
- ...szeretem a tanító néni, jó hetesnek lenni, és finom az uzsonna. (Szonya)
- ...jókat tanulunk, viccesek az osztálytársak, és nagyon jó a tanító néni. (Hargita)

NEM SZERETEK ISKOLÁBA JÁRNI...

- ...mert nehéz az iskolatáska. (Tímea)
- ...mert reggelente mindig nagy a rohanás. (Renáta)
- ...mert kapunk házi feladatot, és néhány órát nem szeretek. (Alex)
- ...mert nem szeretek házit csinálni. (Bojan)
- ...mert korán kel kelni. (Péter)
- ...akkor, amikor valamit rosszul csinállok. (Petra)

- ...mert kevés a szabadidőm. (Lili)
- ...ha sok óránk van. (Lilla)
- ...mert nincs tévénézés, laptopozás. (Valentina)
- ...nehéz az iskolatáska, sokáig tart egy-egy óra, sokat kell lépcsőzni és tanulni. (Szonya)
- ...mert rövidek a szünetek, túl sok lépcsőt kell megmászni és néha unalmas a magyaróra. (Hargita)

2.c osztály
J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Ősvilági történet

Péntek este volt. Megnéztem egy ősvilágról szóló történetet, és utána aludni mentem.

Gyorsan elaludtam. A nagy szikla mellett találkoztam egy ősemberrel, aki furcsán beszélt, de azért megértettem, amit mondott. Azt motyogta, hogy gyere velem a családomhoz és a csapatomhoz, és én azt válaszoltam neki, hogy megyek. Amikor odaértünk, akkor jó szívvvel fogadtak. Egy kicsit leültünk pihenni, de utána én elmentem a fiúkkal vadászni, míg a lányok gyümölcsöt és zöldséget szedtek. Vadásztunk egy nagy mamutra. Mikor megtaláltuk a csordát, akkor egyet csapdába ejtettünk. Nagy nehezen hazahúztuk. Megnyúztuk a mamutot, és megettük a nyers húst. Én megtanítottam nekik, hogyan kell szerszámokat csinálni, hogy aztán ezekkel az eszközökkel vadásszanak és egyenek. Megmutattam a többieknek, hogy kell tüzet csinálni.

Összehúztam a takarót magamon, és kinyitottam a szemem. Észrevettem, hogy a szobámban vagyok, és rájöttem, hogy ez az egész csak egy álom volt.

Somogyi Dóra
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Őszi táj

Kószó Viola

3. osztály, Ady Endre iskola, Torda

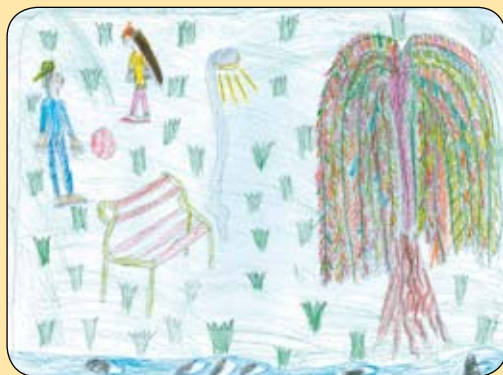
Babenyac Linda

2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Jaramázovity Eszter

4. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Berényi Hunor

3. osztály, Kárász Karolina iskola, Horgos

Firic Szamanta

3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Meződi Levente

3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka